

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu a JUDr. Violy Takáčovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu **O.E., s.r.o.**, K., proti žalovanej **S.P. – Ú.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 13. mája 2004, č. 422-229-GC-04/2004, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 19. apríla 2007, č.k. 2Sp/8/2004-63 , takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 19. apríla 2007, č.k. 2 Sp/8/2004-63, **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil rozhodnutie žalovanej, označené v záhlaví tohto rozsudku a rozhodnutie pobočky žalovanej K. č. 7013-149-6023/2003-376 z 29. septembra 2003, vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie z dôvodov § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalovaná preskúmaným rozhodnutím zamietla odvolanie a potvrdila rozhodnutie pobočky, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové poistenie za porušenie § 14 ods. 1 písm. a/ a b/ a ods. 2 písm. a/ a b/ v spojení s ustanovením § 16 a § 22 zákona č. 274/1994 Z.z. o S. (ďalej len „zákon“) v sume 185 160 Sk, ktorého sa dopustil V. v kontrolovanom období október 2001 – apríl 2003. Žalovaná bola toho názoru, že záväzok na úhradu dlžného poistného prešiel z predávajúceho V. na žalobcu ako kupujúceho v súlade s § 477 Obchodného zákonníka na základe zmluvy z 30. apríla 2003, ku dňu predaja časti podniku - divízny závod M..

Krajský súd dospel k záveru, že povinnosť uhradiť poistné neprešla na žalobcu ako kupujúceho. Obchodný zákonník je normou súkromného práva a upravuje právne vzťahy súkromno-právnej povahy. Zákon č. 274/1994 Z.z. o S. v znení neskorších predpisov a zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní sú normami

verejného práva. Z týchto právnych predpisov nie je možné vyvodiť, že by na základe zmluvy o predaji podniku prechádzali zákonné povinnosti verejno-právnej povahy z predávajúceho na kupujúceho, pretože odvod poistného vrátane vyrubených nedoplatkov nie sú záväzkom, ktorý slúži na prevádzkovanie podniku, resp. jeho časti, ale ide o zákonnú povinnosť zamestnávateľa platiť poistné, ktorá je výlučne verejno-právnej povahy. Krajský súd sa stotožnil s právnym názorom žalobcu, že nedoplatok na poistnom nemohol byť predmetom predaja časti podniku vzhľadom na to, že nesúvisí s podnikaním, ktorého obsah je vymedzený v ust. § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka. Prechod záväzku by bolo možné pripustiť iba v tom prípade, ak by bolo o ňom rozhodnutím, ktoré by bolo právoplatné a vykonateľné dňom prechodu podniku na kupujúceho rozhodnuté a tento záväzok by bol výslovne uvedený v zmluve o predaji.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že žalobca ako kupujúci sa zaviazal na základe Zmluvy o predaji časti podniku z 30. apríla 2003 uzavretej v zmysle § 476 a nasl. zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka prevziať záväzky predávajúceho – V., prevádzkujúceho časť podniku divízny závod M., súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu. Práva a záväzky kupujúceho sú špecifikované v článkoch I,II a III tejto zmluvy. Podľa názoru žalovanej z § 476 Obchodného zákonníka vyplýva, že kupujúci sa v zmluve o predaji podniku zaviazal prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu. Nezaviazal sa teda prevziať iba záväzky súvisiace s prevádzkovaním podniku. Žalovaná poukázala na to, že uvedené zákonné ustanovenie ani nekonkretizuje, že na kupujúceho neprechádzajú práva a povinnosti vzniknuté na základe právnych noriem verejného práva. Uviedla, že z § 480 Obchodného zákonníka vyplýva, že práva a povinnosti z pracovnoprávnych vzťahov k zamestnancom podniku prechádzajú z predávajúceho na kupujúceho a za takýto treba kvalifikovať aj prechod práv a povinností týkajúci sa sociálneho zabezpečenia zamestnancov podniku, upravené v zákone č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce. Podľa žalovanej na kupujúceho záväzok doplatiť za predávajúceho poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie, ako aj penále, v súvislosti s úhradou dlžnej sumy poistného na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie v zmysle § 19 ods. 1 zákona a záväzky súvisiace s úhradou penále v zmysle § 27 ods. 1 zákona, vzniknuté do účinnosti zmluvy o predaji časti podniku, podľa názoru žalovanej prešli zmluvou o predaji časti podniku na kupujúceho, t.j. na žalobcu. Žalovaná preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že v predmetnej veci krajský súd na základe doloženej dokumentácie objektívne a správne vyhodnotil skutkový stav a rozhodol v súlade s platnými právnymi predpismi. Poukázal na to, že pri predaji časti podniku v plnom rozsahu prevzal záväzky, ktoré sa viažu k časti podniku – ako majetkovej hodnote vymedzenej v súlade s § 476 Obchodného zákonníka, ktorú skutočnosť potvrdzuje aj článok II Zmluvy o predaji časti podniku z 30. apríla 2003. Zotrval na tom, že žiadnym právnym úkonom neprevzal záväzky nad zákonom vymedzený rámec a ktoré neslúžili prevádzkovaniu podniku. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 zákona preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle ust. § 246c v spojení s §§ 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Z podkladov súdneho spisu, ako aj administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu je zrejmé, že skutkový stav medzi účastníkmi konania sporný nebol. Spornou bola len otázka, či zmluvou o predaji časti podniku prešiel na kupujúceho záväzok doplatiť poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie, ako aj penále.

Podľa § 10 ods. 1 písm. b) zákona č. 274/1994 Z.z. o S. (v znení platnom v období, za ktoré pobočka S.P. uplatňovala nárok na úhradu poistného na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie (§ 15 cit. zákona)) pobočka vyberá a vymáha poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie, poplatok za nesplnenie oznamovacej povinnosti, penále a pokuty, a to od platiteľa poistného (§ 14 cit. zákona), ktorým bol predávajúci (V.).

Uvedená povinnosť platiť poistné je bez akýchkoľvek pochybností povinnosťou verejnoprávnou, lebo vzniká platiteľovi poistného len na základe skutočností ustanovených zákonom č. 274/1994 Z.z. Tento zákon totiž kogentne upravuje, ktorý subjekt sa stáva a dokedy je nositeľom „poistných“ povinností, a okrem iného aj to, za akých okolností môže dôjsť k postúpeniu pohľadávky na poistnom (§33a) či jej odpísaniu (§ 33b) a aký je vzťah platiteľa poistného voči S., ktorá rozhoduje o jeho právach a povinnostiach.

Zmluva o predaji podniku je záväzkovým vzťahom súkromnoprávnej povahy, v ktorom majú obidva subjekty (predávajúci a kupujúci) rovnoprávne postavenie. Na jej základe prechádzajú záväzky vzniknuté len zo záväzkových vzťahov bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú obchodnú povahu; neprechádzajú však záväzky verejnoprávnej povahy, ako je platenie daní či poistného a pod.

To má za následok, že majetkové prevody uskutočnené podľa Obchodného zákonníka (§ 476 a § 477 Obchodného zákonníka) nemôžu mať vplyv na plnenie poistných povinností pôvodného platiteľa poistného na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie.

Nepochybil preto krajský súd, keď dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovanej je v rozpore so zákonom, lebo nedošlo k prevodu či prenosu povinnosti doplatiť poistné a penále na kupujúceho, t.j. na žalobcu. Námietky žalovanej uvedené v jej odvolaní sú preto skutkovo i právne bezvýznamné pre rozhodnutie v preskúmvanej veci.

Odvolací súd nezistil dôvod, pre ktorý by bolo možné spochybníť správnosť napadnutého rozsudku, preto ho podľa § 219 OSP v spojení s § 250s OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom odvolací súd nepriznal, lebo o ich náhradu nežiadali, resp. nevzniklo na ich náhradu právo.

Neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že v priebehu konania 15. marca 2005 došlo k zmene obchodného mena žalobcu z „V.“ na „O.“, ktorú skutočnosť odvolací súd vo vyhotovení svojho rozsudku zohľadnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 25. júna 2008

**Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová